

Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 2 juni 2026
Naam van de beklaagden
Systeemnummer parket 23CO17661 Rolnummer Notitienummer parket GE66.97.248/2023

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. _____, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te _____

eerste beklaagde, die persoonlijk verschijnt

2. _____, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te _____

tweede beklaagde, die persoonlijk verschijnt

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, (art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

op een perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____
_____, in eigendom toebehorend aan _____, geboren _____
_____, wonende te _____

1 te _____ in de periode van 1 maart 2018 tot en met 10 april 2019

meer bepaald een bijgebouw te hebben verbouwd, en tussen hoofd- en bijgebouw te hebben aangebouwd, zodat er één groot geheel van woongebouw is ontstaan, bestaande uit verschillende delen:

- a) links: een laag woongedeelte met schuin dak inclusief anders hellend schuin afdak links aan voorgevel;
- b) in het midden: een laag woongedeelte van één bouwlaag met plat dak, min of meer dezelfde kleur, en toch met duidelijk zichtbaar ander afwerkingsmateriaal;
- c) rechts: twee bouwlagen in duidelijk zichtbare andere steen, waarvan het achterste deel in grotere snelbouwstenen, waarin een garagepoort zit.

door

2 te in de periode van 28 juni 2018 tot en met 10 april 2019

meer bepaald het afdak te hebben uitgebreid aan de rechter gevel.

door

B functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

meer bepaald verharding te hebben aangebracht:

- a) links van het rechter bouwdeel een terrasverharding te hebben aangelegd, waarbij gebruik werd gemaakt van een oude verharding als fundering, ten belope van 18m²;
- b) de tuin rechts van het gebouwgeheel te hebben verhard met waterdoorlatende steentjes tussen stenen of betonnen boorden, ten belope van meer dan 170m²;
- c) in de hoek achteraan rechts een klinkerverharding ten belope van 4 m² te hebben geplaatst, tussen de steentjesverharding en de afsluiting rechts, bestaande uit klinkers en boorstenen;
- d) een wadi-geheel te hebben aangelegd, met bovengronds grote waterdoorlatende stenen en andere materialen;
- e) een verhard pad in hout langs de voorgevel van het linker en middelste deel van het gebouwengeheel te hebben aangelegd,

op een perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____,
in eigendom toebehorend aan _____ geboren _____,
wonende te _____.

te _____ in de periode van 28 juni 2018 tot en met 26 februari 2022

door

C optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,
(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

op een perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____,
in eigendom toebehorend aan _____, geboren _____,
wonende te _____.

1 te _____ in de periode van 16 maart 2017 tot en met 19 april 2018

meer bepaald een afsluiting te hebben geplaatst links van de voortuin, van meer dan één meter hoogte.

door

2 te _____ in de periode van 28 juni 2018 tot en met 10 april 2019

meer bepaald vooraan in de voortuin een afsluitende constructie te hebben geplaatst van meer dan één meter hoogte langsheen _____, bestaande uit vlechtwerk van metaal en verticale houten planken, begroeid met klimop, waarop metalen kunstwerken zijn geplaatst en waarbinnen met hout openingen zijn gemaakt die als het ware ramen vormen doorheen de haag.

door

Vordering herstel

bij toepassing van artikel 6.3.1.§ 1. Van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat de TL C1 betreft, zich te horen veroordelen tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 50 per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 10 december 2025 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te . Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

A. De feiten

x. De eerste beklaagde is de eigenares van het perceel gelegen te . Het perceel is volgens het gewestplan gelegen in agrarisch gebied en maakt deel uit van een zonevreemde gebouwencluster op de hoek van

Op 6 november 2018 verrichtte de handhavingsambtenaar een ambtshalve controle op het perceel van de beklaagden daar op de luchtfoto's vastgesteld werd in de periode tussen 19 april 2018 en 28 juni 2018 het woongebouw verbouwd, uitgebreid en verbonden werd met het bijgebouw. De woning had in de oorspronkelijke toestand afmetingen van 14,25 meter op 7,15 meter en het bijgebouw een afmeting van 5,35 op 5,65 meter. In de huidige eindtoestand is het gebouw ongeveer 25 meter breed, zonder de carport en 15,65 meter diep. De achterkant van de eerste verdieping wijkt ook af van de vergunde plannen. In plaats van een blinde muur is er onder meer een glazen deur zichtbaar waardoor er meer inkijk is naar de tuin van de achterbuur.

Op 16 november 2018 werd hiervoor een aangetekende aanmaning verstuurd naar de beklaagden (stuk 17 achterzijde). Op 21 juni 2019 werd door het college een omgevingsvergunning geweigerd voor de regularisatie van de verbouwingen en de uitbreidingen van de woning.

Op 22 november 2019 werd een vergunning verleend door het college voor de regularisatie van verbouwing en uitbreiding woning doch in de motivering staat te lezen dat deze vergunning werd verleend aangezien er op het plan afbraak- en aanpassingswerken werden toegevoegd. Het ging daarbij onder meer om het loskoppelen van de woning en het bijgebouw, het deels slopen van het bijgebouw, en het slopen van het houten afdak. Op 25 mei 2021 werden de beklaagden door de omgevingsambtenaar erop gewezen dat de vergunning mogelijks kwam te vervallen (stuk 21). Op 7 december 2021 stelde de gemeentelijke omgevingsambtenaar vast dat de vereiste werken zoals opgenomen in de vergunning van 22 november 2019 niet waren begonnen. De omgevingsvergunning van 22 november 2019 kwam dan ook te vervallen.

Op 25 mei 2021 werd een aanmaning verstuurd naar de beklaagden. Bij een controle op 14 maart 2023 door de handhavingsambtenaar werd vastgesteld dat er nog steeds één aaneengesloten gebouw staat bestaande uit verschillende delen en dat er een bijkomende verharding van meer dan 170 m² werd aangebracht. Foto's van deze vaststellingen werden aan het dossier gevoegd.

x. De eerste en de tweede beklaagde werden uitgenodigd voor verhoor. De eerste beklaagde werd verhoord op 5 mei 2023. Ze verklaarde de enige eigenaar te zijn van het perceel. Ze verklaarde dat alle uitgevoerde werken door haar en de tweede beklaagde zelf werden uitgevoerd, behalve de oprit die er reeds lag bij de aankoop van het onroerend goed in 2017. Gedurende de jaren heen hebben ze de werken uitgevoerd, ze was niet op de hoogte van de regelgeving terzake. Ze heeft geen gevolg gegeven aan de vergunning van 22 november 2019 wegens financiële problemen en gezondheidsproblemen van de tweede beklaagde. Ze verklaarde bij de omgevingsambtenaar te zullen nagaan wat er te doen staat. De tweede beklaagde werd niet verhoord.

De eerste beklaagde diende een nieuwe aanvraag tot regularisatie in dewelke werd geweigerd door het college van burgemeester en schepenen op 1 september 2023. De rechtbank leest op pagina 6/13 van deze beslissing dat de inhoud van de reeds eerder ingediende aanvraag identiek was aan de nieuw ingediende aanvraag. Bovendien werd in deze aanvraag geen aanduiding gemaakt van verhardingen en omgevingsaanleg. De eerste beklaagde werd nogmaals verhoord op 10 oktober 2023. Ze wenste de beslissing van de rechtbank af te wachten.

x. Met brief van 18 oktober 2024 leidde een herstellvordering bij het parket in. Daarin werden enerzijds het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken conform de vergunning van 22 november 2019 gevorderd en anderzijds het betalen van een meerwaarde voor wat betreft de afsluiting op de voorste perceelsgrens.

Op 31 december 2024 ontving het parket een schrijven van de eerste beklaagde waarbij zij foto's meedeelde van een aantal herstelwerken die zij reeds uitvoerde. Daaruit blijkt dat het afdak en de betonnen plaat verwijderd werden alsook de wadi.

Er werd door de verbalisant ruimtelijke ordening een nacontrole uitgevoerd op 24 april 2025. Daarbij werd vastgesteld dat het afdak tegen de rechtergevel verwijderd is en de ondergrond levend groen bevat. Voor het overige was de toestand niet of weinig veranderd. De gebouwen vormden nog steeds één aaneengesloten geheel, er was nog geen onderbreking gemaakt zoals voorzien in de regulariserende omgevingsvergunning. De overige verhardingen waren nog steeds aanwezig en de afsluiting links voor de voorgevellijn was nog steeds 1,24 meter hoog.

De herstellvordering werd herleid tot de volgende punten:

Overeenkomstig artikel 6.3.1 VCRO vorder ik om binnen zes maanden en onder dwangsom van 150 euro per kalenderdag vertraging:

De volgende bouw- en aanpassingswerken uit te voeren:

- *alle gebouwen aan te passen en te verbouwen naar de toestand zoals die vergund is op 22 november 2019, wat in hoofdzaak inhoudt: het verwijderen van de eerste verdieping in de hoek rechts achteraan en het creëren van een opening tussen de twee gebouwen (zie vergunde plannen);*
- *het afdak aan de rechter gevel te verwijderen;*
- *170 vierkante meter te verwijderen van de huidige verharding met steentjes en boorden in de rechter zijtuin, inclusief de onderliggende fundering waar die er aanwezig is;*
- *het verwijderen van de vier vierkante meter klinkers, naastliggende boordstenen en onderliggende fundering uit de hoek rechts achteraan;*
- *het verlagen van de ‘voorste’ 3,7 lopende meter van de afsluiting links in de voortuin van tot een hoogte van maximaal één meter boven het maaiveld. Met ‘voorste’ wordt bedoeld: de 3,7 meter van die afsluiting aan de linker perceelsgrens die zich dichtste bij de Eerstestraat bevindt”.*

Op 25 september 2025 meldde de eerste beklaagde de uitvoering van gedane werken. Bij een nacontrole op 22 oktober 2025 werd vastgesteld dat de toestand nog niet als volledig geregulariseerd kon worden beschouwd (stuk 160).

x. De eerste en de tweede beklaagde werden vervolgens gedagvaard voor de zitting van 6 januari 2026.

Met brief van 16 januari 2026 stelde de omgevingsambtenaar niet langer aan te dringen op het herstel door het betalen van een meerwaarde voor de afsluiting bestaande uit metalen hekwerk met daarop klimop nu deze afsluiting voldoet aan de voorwaarden van artikel 2.1,6° van het Vrijstellingsbesluit als een open afsluiting tot een hoogte van twee meter.

Aangezien de eerste beklaagde op de inleidingszitting van 6 januari 2026 stelde dat de afsluiting vermeld onder de tenlastelegging C1 niet op haar perceel staat maar wel op het perceel van de burens heeft de rechtbank het openbaar ministerie verzocht daaromtrent verder onderzoek in te stellen. Er werd tevens verzocht duidelijkheid te verschaffen omtrent het ambtshalve gevorderde herstel nu deze betrekking heeft op dezelfde afsluiting als deze die reeds voorzien is in de herstellvordering. Aan de beklaagden werd verzocht een afschrift te voegen van de beslissing van de gemeente omtrent de door hen op 7 januari 2026 ingediende regularisatievergunning.

(buur van de beklaagden –) werd verhoord als getuige. Hij verklaarde dat de afsluiting met planken links vooraan op het erf op zijn perceel staat en door hen geplaatst werd. De beklaagden hebben geen bijdrage geleverd in de kostprijs van deze

afsluiting. Hij overhandigde een factuur van de uitgevoerde werken.

In een mail van 16 januari 2026 stelde de omgevingsambtenaar dat de afsluiting zoals voorzien onder de tenlastelegging C2 valt onder de toepassing van het Vrijstellingsbesluit zodat hij niet aandringt op het herstel ervan.

De beklaagden hebben op de zitting van 5 mei 2026 een stuk voorgelegd waaruit blijkt dat zij op 26 maart 2026 een nieuwe aanvraag tot regularisatie hebben ingediend.

B. Bespreking van de tenlasteleggingen

Voorafgaand

Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd. De feiten onder de tenlasteleggingen C1 in zoverre gepleegd vóór 1 maart 2018 zijn thans onder artikel 6.2.1. VCRO strafbaar gebleven.

De tweede beklaagde werd terloops het opsporingsonderzoek niet verhoord. De rechtbank heeft de tweede beklaagde verhoord op de zitting van 5 mei 2026 waarop de zaak behandeld werd. Deze beklaagde verklaarde de verhoren van de eerste beklaagde te bevestigen en verklaarde verder dat hij samen met de eerste beklaagde de werken heeft uitgevoerd zoals opgesomd onder de tenlastelegging A1, A2, B a tot en met e) en C2. Hij vormt met de eerste beklaagde een koppel en ze wonen nog steeds samen.

Tenlastelegging A1 en A2

De eerste en de tweede beklaagde worden onder deze tenlastelegging vervolgd voor het verbouwen van het bijgebouw en het aanbouwen van het bijgebouw met het hoofdgebouw bestaande uit verschillende delen links, in het midden en rechts, te _____ in de periode van 1 maart 2018 tot en met 10 april 2019.

De eerste en de tweede beklaagde hebben geen betwisting gevoerd omtrent deze feiten.

Gelet op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening zoals beschreven in het proces-verbaal en de bijzondere bewijswaarde van deze vaststellingen;
- de luchtfoto van 26 februari 2022 waaruit de afwerking van het aaneengesloten gebouw blijkt;
- de vaststelling van de verbalisant ruimtelijke ordening dat de woning thans ongeveer 25 meter breed (zonder carport) en 15,65 meter diep is daar waar de vergunde toestand van de woning 14,25 meter op 7,15 meter breed betrof en het bijgebouw 5,35 meter;
- de vaststelling dat aan de achterkant van de eerste verdieping een glazen deur werd aangebracht in plaats van een blinde muur waardoor er inkijk is naar de tuin van de achterbuur;

- de vaststelling dat de beklaagden voor deze werken geen voorafgaande omgevingsvergunning hebben aangevraagd;

zijn de feiten onder de tenlasteleggingen A1 en A2 zoals omschreven in de dagvaarding, bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde.

Tenlastelegging B a) tot en met e)

De eerste en de tweede beklaagde worden onder deze tenlastelegging onder de feiten a) tot en met e) vervolgd voor het functioneel samenbrengen van materialen tot een constructie zonder omgevingsvergunning meer bepaald verhardingen te hebben aangebracht zoals omschreven onder de tenlastelegging a) tot en met e) in de periode van 28 juni 2018 tot en met 26 februari 2022.

Gelet op de gegeven van het strafdossier, de behandeling van de zaak op de zitting van 5 mei 2026 en in het bijzonder gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisant ruimtelijke ordening waaruit samengenomen genomen blijkt dat er tal van verhardingen op het perceel zonder voorafgaande omgevingsvergunning werden aangebracht en de vaststelling dat er aldus een te hoge verhardingsgraad op het perceel werd gecreëerd;
- de luchtfoto waarop deze verhardingen te zien zijn;
- de niet betwisting van deze feiten door de beklaagden,

zijn de feiten onder de tenlastelegging B bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde.

Tenlastelegging C1 en C2

De eerste en de tweede beklaagde worden onder de tenlastelegging C1 vervolgd voor het plaatsen van een afsluiting links van de voortuin. Deze tenlastelegging is niet bewezen in hoofde van de beklaagden nu uit het aanvullend onderzoek gebleken is dat deze afsluiting niet op het perceel van de beklaagden staat maar wel uitsluitend op het perceel van en ook door hem zelf gebouwd werd, zonder dat de beklaagden daar enige bijdrage hebben in betaald. De beklaagden worden vrijgesproken voor de tenlastelegging C1.

De eerste en de tweede beklaagde worden onder de tenlastelegging C2 vervolgd voor het plaatsen van een afsluiting in de voortuin bestaande uit vlechtwerk van metaal en verticale houten planken met daarop klimop in de periode van 28 juni 2018 tot en met 10 april 2019. Deze afsluiting is gelet op haar aard vrijgesteld van vergunning. De rechtbank verwijst in dit verband tevens naar de mail van de omgevingsambtenaar dd. 16 januari 2026 gericht aan het openbaar ministerie. De eerste en de tweede beklaagde worden voor deze tenlastelegging vrijgesproken.

C. Straftoemeting

De bewezen verklaarde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A2 en B zijn voor de eerste en de tweede beklaagde telkens de uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat

voor deze misdrijven samen, overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf wordt opgelegd.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de eventuele strafverzwarende factoren, de doelen van de straf zoals bepaald in artikel 7, §2 Sw. en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

De eerste en de tweede beklaagden stelden hun eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Zij handelden ook uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat omgevingsmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen en dat éénmaal opgericht de illegale constructies wel geregulariseerd, en minstens niet zullen verwijderd worden.

Door het aaneenbouwen van de woning en het bijgebouw is er op het perceel een massief volume ontstaan waardoor er sprake was van een te hoge bebouwingsgraad op het perceel. Er is tevens sprake van een te hoge verhardingsgraad van het perceel hetgeen een negatief effect creëert op de natuurlijke waterhuishouding.

De beklaagden hebben het herstel zo lang mogelijk willen uitstellen door steeds opnieuw (dezelfde) regularisatieaanvragen in te dienen. Zelf toen zij uiteindelijk een voorwaardelijke regularisatievergunning verkregen op 22 november 2019, werd ook daaraan geen concreet gevolg verleend en kwam deze omgevingsvergunning te vervallen. De illegale toestand werd dan ook gedurende een lange termijn aangehouden.

Het is uiteindelijk slechts onder de druk van het opsporingsonderzoek dat de beklaagden uiteindelijk grotendeels tot herstel zijn overgegaan. Op vandaag is het integraal herstel evenwel nog steeds niet bereikt.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet blijvend ongestraft boven de wet kunnen stellen.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de eerste en de tweede beklaagden gedurende jaren veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich mee.

De eerste beklaagde werd op 7 maart 1997 door de correctionele rechtbank te Gent bij verstek veroordeeld tot betaling van een fiscale geldboete wegens een inbreuk op de wetgeving inzake douane en accijnzen. De tweede beklaagde liep in het verleden twee correctionele

veroordelingen (1994-1995) wegens inbreuken op de wapenwetgeving en een geldboete agressiedelict. De beide beklaagden komen nog in aanmerking voor het gewoon uitstel van tenuitvoerlegging van de op te leggen bestraffing.

De beide beklaagden verzochten de rechtbank een milde bestraffing op te leggen. De rechtbank oordeelt dat de hierna bepaalde geldboete in hoofde van elke beklaagde passend is. Een deel van de op te leggen geldboete wordt bij wijze van repressie effectief opgelegd nu het herstel op vandaag nog steeds niet helemaal is bereikt. Het overige deel wordt met uitstel bekleed teneinde hen ertoe aan te zetten geen nieuwe misdrijven meer te plegen.

HET HERSTEL

x. De rechtbank stelt vast dat het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 op 1 april 2026 in werking is getreden. De gerechtelijke herstelprocedure wordt sinds 1 april 2026 geregeld door het Kaderdecreet van 14 juli 2023 over de handhaving van Vlaamse regelgeving (hierna 'Kaderdecreet').

Artikel 105, §4 van het voornoemde Kaderdecreet voorziet echter een overgangsregeling: *"Publieke herstellvorderingen die bij het parket regelmatig zijn ingeleid of bij de rechter aanhangig zijn gemaakt voor dit decreet op de Vlaamse regelgeving in kwestie van toepassing werd, worden beoordeeld volgens de regels van dit decreet, zonder dat de herstellvordering moet worden hernomen of de motivering ervan moet worden aangepast."*

Nu de herstellvordering van de burgemeester reeds voor 1 april 2026 regelmatig werd ingeleid bij het parket, moet de herstellvordering niet worden aangepast en moet er geen nieuw advies worden gevraagd aan de Vlaamse herstelraad.

x. Gelet op de vrijspraak van de beklaagden voor de feiten onder de tenlastelegging C1 en C2 is de rechtbank niet bevoegd om te oordelen over het herstel dat daarop betrekking heeft.

De gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur namens vorderde
het herstel door het uitvoeren van de volgende bouw-en aanpassingswerken:

- *alle gebouwen aan te passen en te verbouwen naar de toestand zoals die vergund is op 22 november 2019, wat in hoofdzaak inhoudt: het verwijderen van de eerste verdieping in de hoek rechts achteraan en het creëren van een opening tussen de twee gebouwen (zie vergunde plannen);*
- *het afdak aan de rechter gevel te verwijderen;*
- *170 vierkante meter te verwijderen van de huidige verharding met steentjes en boorden in de rechter zijtuin, inclusief de onderliggende fundering waar die er aanwezig is;*
- *het verwijderen van de vier vierkante meter klinkers, naastliggende boordstenen en onderliggende fundering uit de hoek rechts achteraan.*

Er wordt gevorderd om een hersteltermijn van zes maanden op te leggen, een dwangsom van 150 euro per kalenderdag en de machtiging aan de stedenbouwkundig inspecteur en de

burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende een (gedeeltelijk) positief advies op 15 oktober 2024.

- x. Uit de nacontrole van 22 oktober 2025 blijkt dat het herstel gedeeltelijk werd uitgevoerd:
- het afdak aan de rechtergevel werd afgebroken en de planten zijn nog steeds aanwezig;
 - de opening tussen de twee gebouwen zoals voorzien in de vergunning van 22 november 2019 werd uitgevoerd en het plat dak werd gerealiseerd;
 - rechts achteraan werd 4 vierkante meter verharding verwijderd.

De hierna volgende herstelmaatregelen werden nog niet uitgevoerd:

- de 170 m² aangebrachte verharding met steentjes (oprit)
- de boorden in de rechterzijtuin inclusief de onderliggende fundering waar die aanwezig is

Nu uit het PV van 22 oktober 2025 niet afdoende duidelijk blijkt dat alle gebouwen effectief aangepast en verbouwd zijn naar de toestand zoals die vergund is op 22 november 2019 (zie vergunde plannen); zal de rechtbank het herstel in die zin nog steeds bevelen.

- x. De herstellordering is niet kennelijk onredelijk.

Het herstel zoals gevorderd dient te worden opgelegd teneinde het perceel te herstellen.

De termijn voor het uitvoeren van het herstel bepaald wordt op een redelijke termijn van zes maanden.

Het opleggen van een dwangsom als drukingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag. Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt. De rechtbank herleidt de gevorderde dwangsom van 150 euro per dag in hoofde van de beklaagde tot 50 euro per dag nu de beklaagden reeds grotendeels gevolg hebben verleend aan het opgelegd herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;
art. 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
art. 91 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 §1 Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK:

op tegenspraak ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van _____, eerste beklaagde

Spreekt _____ **vrij** voor de tenlasteleggingen C1 en C2.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, A2 en B bewezen.

Veroordeelt _____ voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2 en B:

tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft deze **geldboete** voor een termijn van **3 jaar**, doch slechts voor een gedeelte van **2.400,00 EUR**, zijnde 300,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **250,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **62,37 EUR**
- solidair met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op **362,48 EUR**, ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Ten aanzien van , tweede beklaagde

Spreekt **vrij** voor de tenlasteleggingen C1 en C2.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A1, A2 en B bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2 en B:

tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft deze **geldboete** voor een termijn van **3 jaar**, doch slechts voor een gedeelte van **2.400,00 EUR**, zijnde 300,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **250,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **62,37 EUR**

- solidair met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op **362,48 EUR**, ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

HERSTEL

Verklaart zich niet bevoegd om te oordelen over de herstellvordering op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur voor wat betreft:

- *het verlagen van de 'voorstes' 3,7 lopende meter van de afsluiting links in de voortuin van tot een hoogte van maximaal één meter boven het maaiveld. Met 'voorstes' wordt bedoeld: de 3,7 meter van die afsluiting aan de linker perceelsgrens die zich dichtst bij de bevindt"*

gelet op de vrijpraak van de beklaagden voor de tenlastelegging C2.

Verklaart zich niet bevoegd om te oordelen over het door het openbaar ministerie gevorderde herstel in de oorspronkelijke toestand voor wat betreft de afsluitende constructie bestaande uit vlechtwerk van metaal en verticale houten planken en verticale houten planken gelet op de vrijpraak van de beklaagden voor de feiten onder de tenlastelegging C1.

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp voor wat betreft:

- *het verwijderen van de eerste verdieping in de hoek rechts achteraan en het creëren van een opening tussen de twee gebouwen (zie vergunde plannen);*
- *het verwijderen van het afdak aan de rechter gevel;*
- *het verwijderen van de vier vierkante meter klinkers*

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur namens
aan elk op het perceel
kadastraal gekend als het herstel door
het uitvoeren van de volgende **bouw-en aanpassingswerken** meer bepaald:

- *alle gebouwen aan te passen en te verbouwen naar de toestand zoals die vergund is op 22 november 2019 en dit overeenkomstig de vergunde plannen;*
- *170 vierkante meter te verwijderen van de huidige verharding met steentjes en boorden in de rechterzijtuin, inclusief de onderliggende fundering waar die er aanwezig is;*
- *het verwijderen van de naastliggende boordstenen en onderliggende fundering uit de hoek rechts achteraan alwaar de vier vierkante meter klinkers verwijderd werden;*

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen op **6 maanden**.

En dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **50 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens elke beklaagde.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **2 juni 2026** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- , rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting, met bijstand van griffier .